

ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਜੇ.

ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

2011 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 682

9 ਫਰਵਰੀ, 2011

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908—ਐਸ.ਐਸ. 47 ਅਤੇ 151—ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949—ਐੱਸ. 13—ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ—ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰਦੀ ਹੈ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ 47—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਹੋਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ — ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦੋਲਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ — ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਆਰ ਐਨ ਗੋਸਾਈਂ ਬਨਾਮ ਯਸ਼ਪਾਲ ਧੀਰ, ਏਆਈਆਰ 1993 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। 352, ਕਿਉਂਕਿ * ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੇਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਸਨ, ਧਾਰਾ 47 ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੀਪੀਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ

ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਤੀਜੇ ਕਮਰੇ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਵੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। .

(ਪਰਾ ੭)

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਾਮਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਐਸ.

ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਜੇ.

(1) ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 23 ਸਤੰਬਰ, 2010 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ [ਛੋਟੇ "ਸੀਪੀਸੀ" ਲਈ], ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ [ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਕਟ"] ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ / ਕਿਰਾਇਆ, ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਮਨੁੱਖੀ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ 24 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 15 ਦਸੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਦੋ ਕਮਰੇ, ਇੱਕ ਰਸੋਈ, ਇੱਕ

ਬਾਥਰੂਮ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਤੀਜੇ ਕਮਰੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਕਤ ਤੀਜੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। , ਧਿਰਾਂ

ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ/ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 1822 ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 20 ਅਗਸਤ, 2010 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਾਧੂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ 47 ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ 24 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ 15 ਦਸੰਬਰ, 2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 20 ਅਗਸਤ, 2010 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(3) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਿੱਖ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ 8 ਮਈ, 2008 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 30 ਜੁਲਾਈ, 2008 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ

ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਅੰਦੋਲਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਸੀਪੀਐਨਟੀਰੋਲਰ/ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਦਿਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਮਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਲਨਯੋਗਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜੋ ਹੁਣ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਹੈ। ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਹੈ।

(5) ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

(6) ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਾਧੂ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। 20

ਅਗਸਤ, 2010 ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 2009 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 1822 ਵਿੱਚ 'ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ' ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੰਸਥਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨਿਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2009 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ ਬੇਨਤੀ ਲਈ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2009 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ:-

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਚੂਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਹੈ।

ਸਿਰਫ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ। 2009.

ਦਾਸਤੀ ਹੀ। ”

ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ.

ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੇਤੁਕੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਆਰ, ਐਨ. ਗੋਸਾਈਂ ਬਨਾਮ-**ਯਸ਼ਪਾਲ ਧੀਰ (1)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਉਸੇ ਯੰਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਮੁੜ ਕੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹਲਚਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਆਰ ਐਨ ਗੋਸਾਈਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੇਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਸਨ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚੁਣੌਤੀ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੀਜੇ ਰੋਪਮ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸੀ ਨੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ। ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ. ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਆਰ ਐਨ ਗੋਸਾਈਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰੋਕਣ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦੋਲਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(8) ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਕੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"17. ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਅਮਲ,— ਧਾਰਾ 10, ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਹੁਕਮ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ।"

(9) ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ.

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਨਵੇਂ ਗਰਗ ਲਾਅ ਹਾਊਸ ਦੇ ਗਰਗ ਦੇ ਬੇਅਰ ਐਕਟਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅੰਤਿਕਾ-ਸੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"1. ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯੰਤਰਕ- "ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹਨ। (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

(10) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1)(a) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਸੂਚਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“4. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ।— ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 4, 10, 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਐਕਟ”

(11) ਅਗਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਉੱਤੇ। ਇੱਥੇ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ (ਕਰਾਏ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ, 1973 [ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਹਰਿਆਣਾ ਐਕਟ"] ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਅਮਲ।- ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
 ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਉਸ ਅਦਾਲਤ.
 ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ - ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ, ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੋਰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੋਵੇਗਾ। ”

ਦਰਅਸਲ, 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸਿਵਲ), - ਮਿਤੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 1973 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 8 ਮਈ, 1978 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਸਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰਾਂ (ਸਿਵਲ), ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(12) ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਾਮਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। **ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸੰਤਰਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, (2) ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ। ਉਹ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਅਦਾਲਤ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹਨ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ-ਕਮ-ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਜ਼ੂਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ।

(14) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਯੂਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ